

Monumentul Monseniorului Ghika

Coincidența plină de tâlc a două comemorări – 50 de ani de la moartea Monseniorului Vladimir Ghika, în închisoarea de la Jilava și 100 de ani de la nașterea sculptorului Gheorghe Anghel, a marcat inaugurarea monumentului Monseniorului Ghika în piața care de acum înainte îi poartă numele, din fața bisericii Sacré Coeur.

Statuia în bronz, operă a sculptorului Gheorghe Anghel, a fost dezvelită și binecuvântată de arhiepiscopul de București, Ioan Robu, în mijlocul unei asistențe numeroase: personalități eclesiastice – Nunțiul Apostolic, Jean-Claude Périsset, episcopul auxiliar, Cornel Damian, rectorul Institutului Sfânta Tereza, Vladimir Petercă, oficialități civile și diplomatice, ambasadorul Franței la București, oameni de cultură, printre care scriitorii Barbu Brezianu, Ana Blandiana, Romulus Rusan, enoriași ai bisericii Sacré Coeur și ai altor parohii bucureștene, catolici, greco-catolici, ortodocși, călugări și călugărițe.

Parohul bisericii și postulatorul cauzei de beatificare a Monseniorului Ghika, pr. Ioan Ciobanu, a mulțumit tuturor celor care au făcut posibile inaugurarea monumentului și apariția în limba română a cărții "Memoria Tăcerilor", cea mai completă biografie a Monseniorului Ghika. Al doilea moment al celebrării: mulțumiri aduse Ministerului Culturii, Ambasadorului Franței, autorităților municipale, echipei de arhitecți și constructori. Programul a cuprins și un moment poetic semnat de ambasadorul Ion Brad și intitulat "Prințul leproșilor", precum și un imn dedicat Monseniorului Vladimir Ghika, compus de pr. Eugen Budău și interpretat de corul parohiei.

"Cărturarul": inaugurarea statuii realizate de acest artist al "esențelor", personalitate de mare rectitudine morală, Gheorghe Anghel, este o celebrare a verticalității, dar, în același timp, bucuria de a avea un monument care ne ajută să ne potrivim pasul, să ne bucurăm de spiritualitatea care

îmbogățește viața civică a unui oraș - un oraș cu prea puține monumente – cum spunea în intervenția sa, ambasadorul Dan Hăulică, președinte de onoare al Asociației Internaționale a Criticilor de Artă.

În aceeași seară a fost lansată versiunea în limba română a cărții "Memoria tăcerilor", cea mai prestigioasă biografie a Monseniorului Ghika. Autoarea, Elisabeth de Miribel, ea însăși o personalitate a lumii diplomatice și literare, secretară a generalului De Gaulle, a scris această carte în 1987, după ce peste memoria Monseniorului Ghika se așternuse o relativă tăcere. Pledoarie a ideii de libertate, citită și mai ales trăită în "cheia" spirituală a Monseniorului Ghika: libertatea de a alege preferințele lui Dumnezeu, și, pe de altă parte, o meditație asupra sensului eșecului și al suferinței, au fost două linii de analiză a cărții, împărtășită de un discipol al Monseniorului Ghika, scriitorul Andrei Brezianu. Concluzia sa, concentrată într-un gând al Monseniorului: "Toată puterea trecutului izvorăște din aceea că a fost prezent și a voit să fie viitor", a fost cu atât mai impresionantă cu cât în asistență purtau ecoul acestor înțelesuri chiar discipoli ai Monseniorului, personalități care l-au cunoscut, rude ale sale, descendenți ai

discipolilor săi, printre care: Oana Seceleanu, Constantin Bălăceanu-Stolnici, Barbu Brezianu, Yves Cernea, Viorica Gâscă, Emanuel Cosmovici. Sensurile martiriului său - apostolatul concentrat în "liturgia aproapei" și "teologia nevoilor", opera sa literară - sunt de o actualitate miraculoasă și așteaptă să fie "consumate" de noi, cei de azi, în primul rând de aceste generații actuale, chemate să reconstruiască societatea distrusă de anii totalitarismului comunist.

De aceea, privim spre "marele vagabond apostolic al secolului XX", cum îl numea Pius al XI-lea, ca spre marele sfânt aducător de speranță și de refacere umană.

MARINA FARA

De curând, parohia Bucureștii Noi a găzduit un eveniment artistic de excepție: expoziția pictorului Teodor Răducan dedicată Mamei. Iată un interesant "ecou", intitulat :

PRIVIREA

Privim mereu împrejur și ne minunăm.

Căutăm mereu să descoperim frumusețea și să ne bucurăm de ea.

Încercăm să fixăm prin linie și culoare miracolul care ne înconjoară.

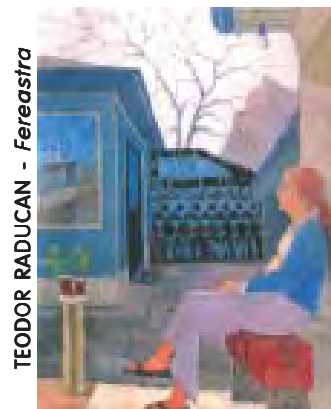
Artistul Teodor Răducan ne prezintă chipuri de oameni privind cu tandrețe. Pe lângă talentul și cultura sa, ne impresionează la Teodor Răducan

modestia cu care își disimulează meritele artistice excepționale, premiile internaționale, calitatea de membru al unor Academii de Arte din Italia și profesor de acuarelă la Roma.

Privind realitatea, artistul înțelege semnificația ei, sensul ei simbolic care o situează în lumea sacralului.

Teodor Răducan are vocația colegialității și a prieteniei. De fiecare dată caută să adune laolaltă mai mulți artiști care sunt în consonanță cu el, conștient de ecoul unui grup artistic legat prin aspirații.

Acum, el a reușit să ne adune din nou, pe cei care credem în frumusețea realului, în miracolul figurii umane

TEODOR RADUCAN - Fereastra

înnobilate prin muncă și credință.

Dincolo de aceste exponate se află un sentiment și o nobilă semnificație.

ION TRUICĂ